

BORDURIADA A FOST ÎNLOCUITĂ CU ȘUȘANEAUA BUGÉTOFAGĂ

Până nu demult, la început de toamnă primăriile ne asasinau, ne blocau în trafic, ne umpleau de praf și de spume cu Festivalul edilitar Borduriada și Marea Decopertare. Fenomenul se desfășura după sistemul tur - retur și play-off, adică de vreo trei ori pe an. Dar toamna era play-off, adică turul de forță, defilarea buldozerelor en fanfare, decontările, parandărătul. Nu insist, cunoașteți toată salata asta bugetofagă.

De doi-trei ani, primarii și alți bebeluși bătrâni montați la ugerul Statului s-au prins pe propria piele, uneori zgâriată de cătușe, că Borduriada și Marea Decopertare sunt prea vizibile. Așa că au înlocuit Asfaltiada cu Șușaneaua. N-au inventat nimic, Mascara Muzicoasă există, dar acum a fost rafinată și dusă pe culmile faro-nice ale spoliei bugetare. După Borduriada rămân urme, de aceea se face mai timid, că de dispărut, nu va dispărea. În Industria Veseliei e mai simplu. Vine cântăciosul, zbiară, romanul mănâncă micul, primarul decontează, iar organizatorul de evenimente e cel mai fericit. A doua zi, cântăciosul furajat cu bani publici mângălește pe facebook împotriva corupției, infierează clasa politică, povestește că el rezistă, că vrea o țară ca afară, plânge de grija Diasporei și tot așa. Despre impostorii aștia de cântăciosi, care se consideră artiști, am mai scris, i-am întrebat mereu "dacă voi sunteți artiști, atunci Brâncuși ce a mai fost?" Dar pe organizatorii de evenimente i-am neglijat. După ce patronii de televiziuni au ajuns în pușcării, cea mai tare afacere e să fi staroste de șușane. Un primar ciupește doar din localitatea lui. Starostele de șușane ia și din sate, și din marile orașe, și de la primăriile de sector.

Răzvan Ioan
BOANCHIS

Iar starostele de șușane s-a deșteptat, s-a extins. Înainte se rezuma la cântăcioși. Acum a azvârlit în ciorba lirică și poezii, talentați sau nu, dar anonimi cu siguranță. O primărie a decontat 75.000 de euro pentru un festival de poezie. Nu cred că la poetaștri au ajuns bani de-o vodcă, dar au fost fericiți că s-au ascultat între ei. Să nu fiu rău. Bănuiesc că în sală mai erau și două - trei pensionare, care așteptau produsele de la Delivery, fiindcă fursecurile nu mai sunt la modă. În ecuația Primăriei - staroste de șușane se scot frumos și firmele de catering, dar nu acolo merge grosul.

Toate acestea se petrec pe fondul degradării culturale fără precedent. Să luăm teatrele. Intrați pe internet să vedeți ce directori au aceste instituții. Unele sunt particulare, dar asta nu-i rău. În 1947, funcționau 22 de teatre particulare în București. Problema e în altă parte. La directori. Înainte, teatrele de Stat aveau ca directori personalități precum Liviu Rebreanu, Victor Eftimiu, Lucia Sturdza - Bulandra ("fetițo, ia-ți un amant!"), le zicea actrițelor debutante care cereau să fie plătite), Liviu Ciulei, Horia Lovinescu, Radu Beligan, Fănuș Neagu. Iar funcția de secretar - literar era adesea ocupată, după 1965, de către un scriitor fost deținut politic - Teohar Mihadaș la Cluj sau Ion D. Sârbu la Craiova. Azi, în numele teatrului vorbesc panaramezii de la stand-up comedy. ■

NATIONAL

Cotidian fondat în 1997

Anul XXII • Nr. 6176 • JOI, 13 SEPTEMBRIE 2018 • 2 LEI

www.national.ro

Cioloș și Augustin Lazăr, complici la protocoale

Ce s-ar fi făcut Hellvig fără ajutorul neprecupețit al lui Augustin Lazăr? Și reciproca este valabilă căci, unul fără altul, ar fi fost de multă vreme eliminați din circuitul public. Performanțele lor, poate cinic spus, cred că ar încăpea pe o filă de blocnotes, formatul de buzunar. În spatele lor, însă, se ieșc două capete. Unul este al lui Florian Coldea. Isteț spre diabolic chiar, a ieșit din scenă. Sau a fost scos din scenă, cam tot pe acolo e, ca finalitate. Nu îl oprește nimeni să viseze la planurile lui, dar măcar nu mai este atât de vizibil. Al doilea este al lui Dacian Cioloș, personaj la fel de cinic, dar cu alură de Maica Tereza.

paginile 4-5

GABI FIREA, PERVERSA LA SRI!

EXCLUSIV

PAG. 2-3

Noapte albă la PSD!

Nu trebuie să te dai mare analist politic pentru a ști deja că Viorica Dăncilă fuge de orice contact cu presa, ceea ce și explică de ce șeful Guvernului pare a se afla într-o permanentă stare de silențioasă stampă. Și, cu toată această strategie ultradefensivă, undeva înspre miezul nopții, premierul României "sparge gheața" și intervine în direct la Antena 3, încercând să stopeze "isteria" mediatică creată de dezvăluirea noastră privind planul de retragere a Vioricăi Dăncilă de la Palatul Victoria, pe motive medicale. Culmea este însă că premierul nu a dezmințit sub nicio formă informația dată de noi, și anume că "umblă cu medicul după ea prin Palatul Victoria", mulțumindu-se să explice că are agenda încărcată și prin urmare nu are de gând să demisioneze.

pagina 3

Maior a venit la audieri cu tupeul în geantă

PAG. 8

Grefierii: „Noi suntem îngropați în dosare și ei fac Justiție la TV!”

PAG. 8-9

Nuclearea UE în capul Ungariei

PAG. 18

Viorica Dăncilă, singurul român pentru care limba română nu e oficială

Poza zilei

1€ ➔ 4.6393 lei
1\$ ➔ 4.0011 lei
1CHF ➔ 4.1116 lei

Bitcoin BTC ➔ \$ 6.288

Ripple XRP ➔ \$ 0,2596

Ethereum ETH ➔ \$ 173,55

OAMENI ȘI ISTORIE DE CENTENAR Regina războiului pentru întregire

Primăria Capitalei

În iulie 1938, când s-a stins din viață, la vârsta de 62 de ani, milioane de români și-au plâns regina care i-a condus, alături de excepționalul suveran Ferdinand I, în vremuri tulburi (Primul Război Mondial), dar și de glorie (Marea Unire).

La funeraliile Mariei, o întreagă țară a fost învăluită într-o adâncă tristețe, națiunea realizând că tocmai a pierdut unul dintre ultimele repere monarhice. Nepoată a glorioasei Regine Victoria a Regatului Unit, Marie Alexandra Victoria de Saxa-Coburg și Gotha a devenit de

facto regină a Regatului Român, alături de Prințul moștenitor Ferdinand, în octombrie 1914, imediat după moartea lui Carol I. Grație inteligenței și abilităților sale indiscutabile, Maria a contribuit semnificativ, alături de Augustul ei soț, la nașterea României Mari. În 1918, victoria definitivă a Puterilor Antantei și a aliaților lor în prima conflagrație mondială, a permis românilor să-și împlinească visul milenar: Unirea cea Mare. Din acest motiv, Ferdinand și Maria vor rămâne în conștiința națională drept întregitorii de Neam. La 16 octom-

brie 1922, a doua zi după Încoronarea de la Alba Iulia, Ferdinand și Maria și-au făcut intrarea triumfală în Capitală. Comparabil cu ceea ce s-a întâmplat la 1 Decembrie 1918 (revenirea din exilul ieșean), acesta a fost momentul de glorie sublimă pentru cuplul regal. Însă, pentru Maria, slavă și onoare a fost și atunci când ea a purtat de grijă apărătorilor patriei în clipele lor de grea încercare. În "Țara Mea", carte apărută în 1919, în traducerea lui Nicolae Iorga, Regina Maria descria emoționant momentele în care a stat alături de armata țării: "Nu-mi erau dragi

ostașii mei numai în zile de parade și steaguri desfășurate în vânt, în zile când îmi umpleau inima de mândrie și plăcere, ci și în zilele de întineric și de grea încercare, când aripa morții flutura asupra lor și când și cei mai viteji știau ce este jertfa". Nu e de mirare că ei au tratat-o până la moarte ca pe regina lor, ca pe regina războiului pentru întregire. ■

Material realizat în cadrul "București-Centenar" - Program Cultural derulat de Primăria Municipiului București prin Administrația Monumentelor și Patrimoniului Turistic